

magrere og bedre Jorder. Et Mindretal har derfor stillet Forslag om at raade Bod herpaa og samtidig at søge modvirket en mulig Tendens til at øge Husmandsbrugenes Størrelse udover en passende Grænse ved at ændre Normalbeløbet fra 7,000 til 6,500 Kr. Fra en enkelt Side indenfor Udvalget har Tilslutning til det paagældende Forslag været gjort betinget af, at Maksimumsbeløbet samtidig nedskrives fra 8,000 til 7,500 Kr., hvilket Forslagsstillerne imidlertid ikke have ment at kunne slutte sig til.

Hvad angaar Bestemmelsen i § 9 om, at der kan forlanges et kontant Statslaan, svarende til $\frac{9}{10}$ af Ejendommens Laaneværdi, og de Krav, der herved stilles til Laansøgerens Indskud af egne Midler i det Husmandsbrug, han søger oprettet, er Udvalget enigt i, at det under i øvrigt lige Forhold taler til Gunst for Laansøgeren, om han har tilvejebragt de fornødne Midler ved Sammensparing af sin Løn, hvorhos man ligeledes maa anse det for et Plus i Laantagerens Favør, om han ad samme Vej har tilvejebragt den til Brugets Drift fornødne Driftskapital. Medens denne Betragtningens første Led er udtalt i et dertil sigtende Ændringsforslag, vilde Udvalget finde det rimeligt, om der blev givet Betragtningens sidste Led Plads i den Instruks for Kommissionens Virksomhed, der, jvfr. § 2, udfærdiges af Landbrugsministeren.

Det saaledes fremførte har imidlertid ikke kunnet fjerne de Betænkeligheder, man fra en Side indenfor Udvalget nærer ved at nøjes med de Krav, der ved Bestemmelserne i §§ 7 og 9 stilles til Laansøgernes egne Midler. Det hævdes nemlig, at i samme Grad, som de paagældende Brug normeres med forøget Størrelse og Værdi, vokser Ejerens og dermed tillige Statskassens økonomiske Risiko. Ved nedadgaaende Ejendomspriser og Konjunkturer menes denne at kunne blive ret betydelig, og der er i Henhold hertil af et Mindretal stillet Forslag om, at Ansøgeren selv skal være Ejer af $\frac{1}{5}$ af den Del af Laaneværdien, der overstiger 6,000 Kr.

Det først nævnte Mindretal, som foreslaar Normalbeløbet for Laaneværdien nedsat fra 7,000 til 6,500 Kr., kan i og for sig godkende den Betragtning, at med Husmandsbrugenes voksende Størrelse stilles der øgede Krav til Ejerens eget Indskud af Kapital, saafremt han og Statskassen under nedadgaaende Konjunkturer skulle være behørig økonomisk betryggede. Naar Mindretallet ikke har sluttet sig til Forslaget om at skærpe Kravet til Laansøgerens egne Midler, skyldes det derfor den Omstændighed, at Mindretallet kun ugerne fraviger det Princip og den Norm, der i saa Henseende have været opstillede i de hidtil gældende tilsvarende Love ved Fastsættelse af Statslaanet til $\frac{9}{10}$ af Laaneværdien. Den økonomiske Risiko, som skabes ved Tilvæksten i Brugenes Størrelse, har derfor Mindretallet foretrukket ad anden Vej at reducere, nemlig ved, som foreslaaet, at nedskrive den normerede Laaneværdi fra 7,000 til 6,500 Kr. Og kun for saa vidt denne Vej maatte vise sig ufarbar, er Mindretalsmedlemmerne Sonne og Tesdorpf rede til at støtte det andet Mindretals Forslag om, at Laansøgeren skal eje $\frac{1}{5}$ af den Del af Laaneværdien, der overstiger 6,000 Kr.

Under Udvalgets Forhandlinger har det været fremholdt, at ved Kommissionens Besigtigelse af en til Husmandsbrug udset Jordlod og ved Undersøgelse af, hvorvidt denne egner sig for Øjemedet, bør Kommissionen nøje agte paa, at Jorden er af en tilstrækkelig god Kvalitet, og at Prisen ikke overstiger, hvad en lignende Jordlod andre Steder i Amtet under lige Forhold kan købes til, saaledes at der ogsaa ad den Vej vindes rimelig Udsigt til, at Andrageren vil kunne erhverve sig den nødvendige Indtægt. Udvalget er ganske enigt i den saaledes fremholdte Betragtning og anser det for ønskeligt, at denne finder Plads i den af Landbrugsministeren udfærdigede Instruks for Kommissionens Virksomhed.

Et Mindretal (la Cour) kan ikke tiltræde alle de Betragtninger, Flertallet gør